

tusinde modstandsfolk fik, fordi de fik fysiske eller psykiske skader, mén af tortur eller andet. De fik en pension, som de får den dag i dag, hvis de stadig væk lever, eller som er gået videre til deres overlevende ægtefælle.

Hædersgaven blev vedtaget af Folketinget til dem, som ydede en særlig og speciel indsats under besættelsen. Gaven var, kan man sige, en gestus, en påskønnelse af og givet i taknemlighed over den helt enestående indsats, som et fåtal ydede til gavn for det store flertal, og når jeg siger enestående, ved jeg, at det er vi alle 179 enige om. Den var enestående, for den var med til at sikre Danmarks selvstændighed, med til at sikre, at vi blev anerkendt som allieret nation, og med til at sikre den frihed, som vi stadig væk 51 år efter nyder godt af. Så Danmark har altså, som også hr. Arne Melchior mener, fortsat utrolig meget at takke de stadig væk 5.000 danskere, som modtager hædersgaven her i 1996, for.

Men – og det er så min pointe og min begrundelse for at stemme nej til forslaget – kan denne tak udtrykkes ved et pengebeløb? Er takken 6.000 kr. værd? Nej, den er meget mere værd. Er den 12.000 kr. værd? Nej. Er den 100.000 kr. værd? Nej. Det er simpelt hen en enestående indsats, som ikke kan gøres op i kroner og øre. De ydede en indsats, som vil stå i generationer, og det er også derfor, man netop har kaldt det, de modtog, en hædersgave og ikke en penge-gave, og det er min begrundelse for ikke at stemme for forslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Helge Adam Møller har nemlig forstået det ganske korrekt. Det er en hædersgave, og lige præcis derfor bør det også være sådan, at man ikke ved hjælp af inflation og andre mekanismer kan halvere denne hæder. Ved at halvere denne hædersgave sender man også et signal om, hvordan vi ser på historien, hvordan vi ser på det, der foregik under Anden Verdenskrig, og måske er det tilfældigt, det ved jeg ikke, det håber jeg, men det kunne godt være, det ikke var en tilfældighed, at der i disse tider også er diskussioner, hvor folk forsøger at nedgøre modstandsbevægelsens indsats under krigen. Måske er der en sammenhæng, men det skal ikke komme an på det.

Jeg vil endnu en gang bare for en sikkerheds skyld sige til ordførerne for Venstre, hr. Erik Larsen, for Det Konservative Folkeparti, fru Anne Birgitte Lundholt, og for Socialdemokrati-

et, fru Grete Schødt, at hvis de vil komme herop og tilkendegive med et enkelt ja, at de gerne vil kigge på det her igen, er vi villige til at stoppe denne behandling, sådan at vi kan lave et fælles forslag, og jeg vil gerne for sidste gang, inden ministeren går op, bede om, at vi får en sådan tilkendegivelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Også hr. Helge Adam Møller personliggjorde sit indlæg meget stærkt, og det har jeg da ingen indvending imod. Jeg har haft den fornøjelse at være kollega til og altså kende hr. Helge Adam Møllers far ret godt, og jeg har al respekt for ham og hans minde, ligesom jeg har respekt for hans dejlige mor og for familien i øvrigt. Så langt ingen problemer. Jeg har nu ikke hørt andre debatdeltagere fortælle om deres familie-mæssige, venskabsmæssige eller personlige relationer til modstandskampen; men det skal man have lov til.

Men så går hr. Helge Adam Møller videre og siger, at der er tale om en hædersgave og ikke en pengegave. Men vi udbetaler da kroner og øre. Er kroner og øre ikke penge? Er der ikke tale om en pengegave? Det er kun dens størrelse, vi diskuterer.

Hr. Helge Adam Møller kan da ikke hævde, at der ikke er tale om en pengegave, for det er nøjagtig det, der er. Det er rigtigt, at der ikke er tale om en erstatning, men må jeg gøre hr. Helge Adam Møller og hele Tinget opmærksom på, at i de erstatninger for død, invaliditet osv., som udbetales også den dag i dag, modregnes alle mulige andre sociale ydelser, således at mange af de modtagere kun har ganske få kroner tilovers. Se, det er noget af en narresut.

Men her er der tale om en hæder, og hvis det skulle have været krans, ville jeg da hellere sende to end én og hellere en stor buket blomster end en lille. Fede ord alene og blomster alene gør det ikke, må jeg sige til hr. Helge Adam Møller. Hvis man har besluttet i stedet for et hædersdiplom at sende en månedlig eller kvartalsmæssig udbetaling, er det vel ikke ligegyldigt, om det er 85 øre, eller om det er 85 kr.

Jeg under, og det gør hr. Helge Adam Møller også, de pågældende modtagere af hædersgaven, at de skal kunne tage sig en ekstra ferie mere end hr. Helge Adam Møller og mig, for det er fortjent, men det er det, der er udhulet, og derfor kunne hr. Helge Adam Møller uden at ryste på hånden også stemme for, at hæders-